

ТУРЯК Христина,

здобувач вищої освіти четвертого курсу факультету фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ

Фінансова політика є одним з основних інструментів впливу на соціально-економічний розвиток держави і сприяє забезпеченню раціонального розподілу фінансових ресурсів між секторами економіки і регіонами, концентрації фінансових ресурсів у важливих сферах економічного розвитку і створення ефективної системи управління державними фінансами.

Економічна характеристика фінансової діяльності нашої держави сприймається як складова соціально-економічного розвитку, яка полягає у використанні і реалізації комплексу відповідних економічних заходів, механізмів фінансово-економічного регулювання у взаємозв'язку зі стратегічними пріоритетами розвитку України для задоволення соціальних потреб, збалансованого, довгострокового розвитку національної економіки. Основною метою фінансової політики являється створення економічної й соціальної стабільності шляхом створення сприятливих умов для економічного зростання. Формування та реалізація ефективної фінансової політики повинні ґрунтуватися на принципах децентралізації, єдності, незалежності, збалансованості, обґрунтованості, послідовності та складеності [1, с.23].

Протягом останніх десятиліть глобальна фінансова система постійно розвивалася, а значить, її склад та структура зазнали зміни, включаючи активне формування ринку, вдосконалення фінансових механізмів інтеграції між країнами, поява нових фінансових інструментів на ринках фінансового капіталу та збільшився обсяг фінансових послуг. Ці перетворення фінансової системи досить позитивно вплинули на підвищення ефективності підприємницької діяльності, сприяння ділової активності та стимулювання соціально-економічного розвитку. Однак з настанням світової фінансово-

економічної рецесії зусилля фінансових інститутів були спрямовані на пошук ефективних механізмів регулювання фінансового сектора та економіки [2, с.38].

При розробці фінансової політики необхідно враховувати ряд вимог, яким вона повинна відповідати: розробка, яка заснована на науковому підході, повинна забезпечувати відповідність фінансової політики стратегії соціального розвитку; враховуючи відповідні історичні умови, особливості внутрішньої ситуації і міжнародного середовища, реальні економічні і фінансові можливості держави; потрібно брати до уваги світовий досвід, нові тенденції і прогресивні явища, дотримуючись комплексного підходу при розробці та реалізації фінансової політики, ефективність фінансової політики буде залежати від врахування потреб соціального розвитку, інтересів усіх верств населення [3, с.112].

Основними напрямками зміни бюджетної та податкової політики є:

- створення державою вигідних умов, що буде сприяти розвитку виробництва;
- реалізація збалансованої боргової політики нашої держави;
- надання послуг для задоволення суспільних потреб за принципом забезпечення їх надання з урахуванням реальних державних ресурсів;
- поступові кроки щодо підвищення соціальних стандартів життя населення;
- повна реформація міжбюджетних відносин з метою забезпечення сталого соціально-економічного розвитку територій;
- концентрація бюджетних ресурсів на реалізації пріоритетних державних цільових програм [4, с.391].

Задля виконання даних цілей необхідно вирішити ряд таких завдань:

- утримати максимальний розмір бюджетного дефіциту на рівні не більше трьох відсотків від прогнозованого річного валового внутрішнього продукту;
- залучити кредити міжнародних фінансових інститутів для реалізації проектів економічного і соціального розвитку країни в межах, визначених дефіцитом бюджету;
- зберегти частки перерозподілу валового внутрішнього продукту через консолідований бюджет на рівні, що не перевищує прогноз на поточний рік.

Отже, у висновках варто сказати, що основними напрямками вдосконалення фінансової політики на найближчий час повинні стати реформування податкової системи та посилення податкової дисципліни; вдосконалення бюджетного процесу за рахунок підвищення наукової обґрунтованості прогнозів бюджетних показників, розвитку системи середньострокового і довгострокового бюджетного планування, скорочення списку головних розпорядників коштів державного бюджету, забезпечення прозорості бюджетного процесу, оптимізації обсяг державного боргу;

зміцнення системи управління державним боргом; реалізація ефективної політики державних витрат. Все це, на нашу думку, повинно сприяти економічному розвитку нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Державне фінансове регулювання економічних перетворень, за заг.ред. А. А. Мазаракі. Київ: КНТЕУ, 2015. 376 с.
2. Ватульов А. В. Фінансова політика у системі економічного розвитку. Економічний часопис–XXI. 2013. № 5–6. С. 37–40.
3. Кругман П. Выход из кризиса есть. М.: Азбука Бизнес, 2013. 320 с.
4. Корнієнко Н. М. Аналіз системи планування бюджетних видатків в Україні. *Бізнес Інформ*. 2013. № 4. С. 389–393.

ФЕДЧЕНКО Тетяна,

здобувач вищої освіти третього курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач кафедри цивільного права та процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

**ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ
В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ**

Передусім хотілось би зробити акцент на тому, що обрана нами проблематика є доволі актуальною та значимою, а тому викликає великий інтерес як з боку науковців, так і практиків. Дослідженням даного питання займалися такі вчені як: Антонюк О.І., Гетманцев М., Дяченко С.В., Завгородня А.С., Каламайко А.Ю., Кравцов С.О., Точій А.О., Чорний С.О., Шевчук В.Р., Штефан А. тощо. У роботах названих науковців проблематика використання електронних доказів в цивільному процесі піддана глибокому і ґрунтовному дослідженню, проте багато аспектів даного питання все ще залишаються неопрацьованими та дискусійними. Водночас треба наголосити, що використання електронних доказів із початку 2020 року стало більш активним. Така ситуація обумовлена, на жаль, впровадженням карантинних обмежень, спричинених розповсюдженням у світі пандемії на захворювання COVID-19. [1, с. 221]

Варто зазначити, що наразі науковці пропонують декілька цікавих